

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΘΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΣΤΟΑ ΜΕΛΑ ΑΡΙΘ. 11
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
10 ΔΕΛΤΑ 10

Η ΦΥΣΙΣ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Έν Έλλάδι, έτησία Δρ. 6
» » έξάμηνος » 4
Έξωτερικού έτησία Φρ. 10
» » έξάμηνος » 6

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χρόνιον περίσσευμα. Αποδεχθῶμεν τὴν ἀλήθειαν, ὑπὸ Δ. Ι. Κ. — Περὶ μυοθηρίας, ὑπὸ Μωύσεως. — Έρωσ παράκαιρος (διήγημα πρωτότυπον μετὰ εἰκόνων), ὑπὸ Ροῦ. — Έχώ: Ιανουάριος, ὁ Καίρὸς ἐν Παρισίοις. Ἡ Περιτομή τοῦ Σωτῆρος κτλ. — Εὐτράπελα: Κατάχρησις τίτλων. Εἰς νεόπλουτος. Παιδικὴ ἀδωότης. Ἄκρον ἄκρον φιλαργυρίας κτλ. — Φαντασίαι. — Ὀλίγαι σκέψεις. — Διηγήματα. — Ἀνταποκρίσεις τῆς «Φύσεως».

Η «ΦΥΣΙΣ» ΕΥΧΕΤΑΙ

ΤΟΙΣ ΑΙΣΙΟΤΙΜΟΙΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΤΑΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΡΟΜΗΤΡΙΑΙΣ
ΑΙΣΙΟΝ, ΟΔΒΙΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΕΥΔΑΙΜΟΝ
ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

ΧΡΟΝΙΟΝ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ

ΑΠΟΔΕΧΘΩΜΕΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

(Συνέχεια)

Γ'

Τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον ταχέως ἀπεδέχθησαν πάντα τὰ ἔθνη· ἀλλ' ἡ ἀλήθεια οὐδὲ τοῦτο ἠνόησε· καὶ ἐντεῦθεν ἀκριβῶς ἀρχεται ἡ διαφορὰ, ἣν ἀνεγνώρισαν καὶ διώρθωσαν τὰ πλείστα Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη, συνταχθέντα τῇ ἀληθείᾳ, μόνον δὲ ἡμεῖς καὶ οἱ λοιποὶ ὀρθόδοξοὶ λαοί, καίτοι πολλοὶ ὅσοι παροδοὶ πάσης ξένης προόδου — κατ' ὄνομα μόνον κολλάκις — καὶ μῖμοι τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ, περὶ οὗ δευτέρα γνώμη δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, παραδόξως ἀπεδείχθημεν ὀπισθοδρομικοί, ἐμμένοντες ἐν τῇ πλάνῃ, ἣν εἰς δόγμα πίστεως ἀνηγάγομεν.

Εἰπομεν, ὅτι κατὰ τὸ Ἰουλ. ἡμερολόγιον ὁ ἐνιαυτὸς ἀπληροῦται ἐκ 365 ἡμερῶν καὶ 6 ὥρων. Ἀλλὰ τὸ Ἡλιακὸν ἔτος, τὸ ἀκριβῶς ἀληθές, συμπληροῦται εἰς 365 ἡμέρας, 5 ὥρας, 48' καὶ 48" (ἢ διὰ νὰ ἀκριβολογήσωμεν 48', 47" καὶ 1/120 τοῦ λεπτοῦ). Ὡστε ἔχομεν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου καὶ τοῦ Ἡλιακοῦ ἔτους 11' καὶ 12".

Ἄρα τὸ Ἰουλιανὸν ἦν λελανθασμένον κατὰ 11' καὶ 12", ἤτοι 1/900 τῆς ἡμέρας ἐπὶ πλέον. Ἡ διαφορὰ δ' αὕτη περὶ τὰ τέλη τοῦ 15' αἰῶνος εἶχεν ἐπὶ τοσοῦτον αὐξηθῆ, ὥστε προφανεστάτη ἦτο ἡ ἀνάγκη τῆς θεραπείας. Καὶ ταύτην ἀνεζήτησε τῷ 1581 π. Χ. ὁ Πάπας Ρώμης Γρηγόριος ΙΓ', ὅστις σοφώτερος τῶν Πατριαρχῶν τοῦ Βυζαντίου, δὲν ἐδίετασε νὰ ἐξελέγξῃ, συμπληρώσῃ καὶ διορθώσῃ τὸ Ἰουλ. ἡμερολόγιον, οὕτως ἡμαρτημένον ἀποδειχθέν. Ἡ κατ' ἔτος παραγομένη ἐπὶ πλέον διαφορὰ τῶν 11' καὶ 12" ἀπὸ τοῦ 709' ἔτους, καθ' ὃ ὁ Ἰουλ. Καίσαρ ἀνεκαίνισε τὸ ἡμερολόγιον, μέχρι τοῦ 1581 μ. Χ. ὅτε ὁ Γρηγόριος ἐπέλαβετο τῆς διορθώσεως, ἀπέδωκε διαφορὰν 7 ἡμερῶν, ἄς ἐπαγομένης ἐκάλουν, διότι τὰς ἔτασον εἰς τὸ τέλος 4 ἔτων. Ἐπιδή δ' ἐκ πλάνης ὑπελάμβανον, ὅτι τὸ Ἡλιακὸν ἔτος ἦτο μακρότερον τοῦ ἐνιαυτοῦ τοῦ ἡμερολογίου, προσέθετον ἐκαστὸτε πρὸς συμπλήρωσιν, ἐμβολίμους ἡμέρας ἢ ἐμβόλιμος ἡμέρα ἰθεωροῦτο ὡς ἱατρικόν· πρὸς ἐξίσωσιν ἰσομένως τῶν δύο ἐνιαυτῶν εἶχον προσθέσει κατὰ τὸ διάστημα τῶν 9 αἰῶνων 5 ἐμβολ. ἡμέρας, μὴ γνωρίζοντες ὅτι οὕτω πράττοντες, ἀπεμακρύνοντο τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀστρονομικοῦ ὑπολογισμοῦ, ἀφοῦ ἀντὶ νὰ καθιστῶσι βραχύτερον τὸν ἐνιαυτὸν τοῦ ἡμερολογίου, ἀπ' ἐναντίας τὸν ἐμήκυνον. Ὁ Γρηγόριος ὅθεν κατένοησεν, ὅτι ἀφοῦ 12 ἡμέραι ἐπλεόναζον, διότι ἀνὰ 728 ἔτη παρήγεται ἐκ τοῦ ἀφανοῦς 1/4 τῆς ἡμέρας ὀλόκληρος τοιαύτη, τὸ Ἰουλ. ἡμερολόγιον προφανῶς εἶχεν ὑπερακοντίσει τὸν μαθηματικὸν ὑπολογισμὸν, βαίνον πολὺ ἐμπρός, ἐφ' ὅσον τὰ ἔτη κακῶς ὑπολογιζόμενα παρήρχοντο, μὲ τὰς ἐμβολίμους μάλιστα ἡμέρας τῶν Δισέκτων ἔτων, αἵτινες ἀπέδιδον ἄλλοιμα 40' καὶ 50" κατὰ τετραετίαν. Πρὸς διαίωσιν δὲ τῆς ἀληθείας, διερρῦθμισεν ὡς ἐξῆς τὰ τοῦ ἡμερολογίου.

Ἔδει νὰ ἀφαιρῆ τὰς 12 πλεοναζούσας ἡμέρας, ὡς αἱ ἐντελέστεραι ἀστρονομικαὶ παρατηρήσεις ἐπέτασον· ἀλλὰ πᾶς νὰ γίνῃ ἡ ἀφαίρεσις, προκειμένου περὶ χρόνον; Ἄλλως εὐκολώτερος τρόπος δὲν ἦτο ἀπὸ τὸν ἐπόμενον. Τῆν 1 Ἰανουαρίου εἶπεν, ὅτι δὲν ἦτο 1η, ἀλλὰ 13η, διότι προέτρεχεν τὸ Ἰουλ. ἡμερολόγιον 12 ἡμέρας τοῦ Ἡλιακοῦ. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔτους ἐκεῖτο 12 ἡμ. ὀπισθεν. Διὰ νὰ ἔχουν λοιπὸν ἀληθῶς 1ην Ἰανουαρίου, ὑπερεπῆδησε 12 ἡμ. ἵνα ὁ ἐνιαυτὸς γίνῃ συντομώτερος καὶ ἀκριβεστέρος. Πολλοὶ σήμερον νομίζουσιν ὅτι ὁ Γρηγόριος προσέθηκεν ἡμέρας πρὸς ἀφομοίωσιν τῶν δι' ἀποστάσεως 12 ἡμερῶν ἀπεχόντων ἐνιαυτῶν· τοῦτο βεβαίως εἶναι ἐσφαλμένον, διότι ὁ Γρηγόριος προτρέγων 12 ἡμέρας, ἀπέκοψεν αὐτὰς καὶ εὗρεν οὕτω τὴν ἀλήθειαν².

Τοσαύτη εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ Ἰουλιανοῦ καὶ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, ἥτις τῷ 1900 ἔσται 13 ἡμερῶν, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ταύτην, ὑπάρχει πάλιν μιᾷ ἀνεπαίσθητος διαφορὰ, ἥτις ὁμως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει, διότι διὰ τοῦ Γρ. ἡμερολογίου εἰσῆλθομεν ἐπὶ τέλος εἰς τὴν ἀλήθειαν. Ἐκωνόνισθη οὐχ ἦττον ὑπὸ τοῦ Γρηγορίου ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι, ἀνὰ πᾶσαν περίοδον τεσσάρων αἰῶνων, παραλείπονται 3 ἐμβόλιμοι ἡμέραι, διὰ τοῦ τρόπου δὲ τούτου δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ υπερβῶμεν τὸ ἀστρονομικὸν ἔτος.

Ἡ ἐμβόλιμος αὕτη ἡμέρα προσετίθητο ἀνὰ πᾶσαν 4τίαν,

¹ Διορθωτέα ἐν σελ. 299: 709 ἀντὶ 708. Σωσιγένην ἀντὶ Σωσιέλην. Στίχ. 38: ἦτοι ἀντὶ καὶ. Στίχ. 47: ὡς ἀντὶ καὶ.

² Ἡμέρα τῆς μεταβολῆς ἐπὶ Γρηγορίου ἦν ἡ 5η Ὀκτωβρίου 1581 μ. Χ. ὅτε καὶ ἐδημοσιεύθη τὸ πρὸς τοῦτο ἀρχιερατικὸν διάταγμα. Ἡ 5 88ρίου ὀνομάσθη 15.

Εξακολουθεί δὲ καὶ σήμερον προστιθεμένη, εἰς ἀντιστάθμισιν τοῦ κλάσματος, αὐτὸς ἰθεωρήθη δυσχερὴς ὅ ἐν τῷ ἐκάστῳ ἔτει ὑπολογισμός! Ἄντι δὲ νὰ προσπθῆνται, ὡς ἐπὶ Ῥωμαίων ἐγένετο, μεταξύ τῆς 23ης καὶ 24ης Φεβρουαρίου, πρὸς πλείονα εὐκολίαν ἔθος ἐπεκράτησε νὰ προσσφτάται εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός!

Οὕτως ἐπετεύχθη ἐγγυτάτη ἀρμονία μεταξύ τοῦ χρονολογικοῦ μέτρου τῆς διαίρεσεως τοῦ χρόνου καὶ τῆς περι τὸν Ἥλιον περιστροφικῆς κινήσεως τοῦ ἡμετέρου πλανήτου.

Δ'

Τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, καίτοι φέρων εὐκρινῆ τὴν σφραγίδα τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας καὶ ἀπηλλαγμένον τῶν πολυπλόκων ἀνωμαλιῶν, αἵτινες πηγάζουσιν ἐκ τοῦ σφαιροῦ ὑπολογισμοῦ, μετὰ δυσκολίας καὶ βαθυδὸν τὸ παρεδέχθησαν πάντα τὰ μὴ εἰς τὴν πνευματικὴν δικτατοριαν τοῦ Πάπα ὑπαγόμενα κοκτῆ. Ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς ἐν αὐτῷ διατελὼν ἐστράβιζε πρὸ τοῦ φωτός καὶ παρήλθον δύο ὅλοι αἰῶνες ἵνα ἡ παχυλὴ ἀχλὺς τῶν μισαλλοδόξων παθῶν διαλυθῆ Πρῶτοι ἐκ τῶν διαμαρτυρομένων οἱ Γερμανοὶ ἐν ἔτει 1700 μ. Χ. τῇ προτροπῇ τοῦ Λεϊωνιτίου τὸ ἀπεδέχθησαν, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1752 εἰσῆχθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὸ δὲ ἀμέσως ἐπόμενον ἔτος εἰς Σουηδίαν. Ἡ Πολωνία ἀπειράθη τῷ 1856 τὴν διόρθωσιν, ἀλλ' ἡ Ῥωσία ἀντίστη. Πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου ἐχειρίσθη διὰ τινος πόλεως καὶ ἡ ἀρωγῇ τῆς λόγης. Ἄφ' οὗτο ὅμως ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἔσχε τόσον εὐρὸ στάδιον, αἱ δὲ ἀκτίνες τοῦ πολιτισμοῦ κατέδειξαν τὴν ταπεινότητα τῶν ματαιοδόξων ἑλπίδων, τὸ Γρηγοριανὸν ἐφηρμόσθη ὡς τὸ ὀρθότερον πανταχῶς, μόνον δὲ ἡμεῖς καὶ οἱ ἐν ὀρθοδόξῳ ἀδελφοὶ Ῥώσοι τυφλωτότατον πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἣς εἰσηγητὴς ἐγένετο ὁ Γρηγόριος ΙΓ', καὶ στέργον τὴν πλάνην, ἐν ἣ ἄγνωθ τίνα εὐρίσκομεν ἄκυστικὴν γλυκύτητα. Ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία τηρεῖ εὐσεβῶς ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἀρχαίους κανόνας, χωρὶς νὰ πολυπραγμονῆ περὶ τοῦ ὀρθοῦ αὐτῶν. Ἡ ἐν Νικαίᾳ συνελθούσα Οἰκουμενικὴ σύνοδος τῷ 325 μ. Χ. καὶ ἡ τοῦ 563 θεσπίσασα τὸ Ἰουλ. ἡμερολόγιον, εἰδείξαν προθυμίαν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν κακῶς κειμένων. Αἱ τῆς σήμερον Ἱεραὶ καὶ ἄγιοι Σύνοδοι Ἑλλάδος καὶ Ῥωσίας τί δεικνύουσιν ἄρα γε, θεωροῦσαι προτιμότερον ἴσως ν' ἀνηθῶσι τὴν πίστιν τῶν ἢ νὰ παραδεχθῶσιν ἡμερολόγιον ἤθελον Πάπα, ὥσανεὶ ἀσθαίρετός τις ἰδιοτροπία ὑπηγόρευσε αὐτό;

Ἐκ Ῥώμης ἐρρήθη φῶς εἰς τὴν τοῦ χρόνου διαίρεσιν, ἐξ αὐτῆς πάλιν εἰς τὸ διέπον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἡμερολόγιον. Ὅλοι ἐπίστευσαν, χωρὶς νὰ ὑποστῆ ζήτησιν τίνα ἡ πίστις αὐτῶν. Ὅλοι ἀνεγνώρισαν τὴν ἀναμφισβήτητον δύναμιν τῶν ἀριθμῶν. Ἡμεῖς ὡς νὰ μὴ ζῶμεν ἐν Εὐρώπῃ, καὶ νὰ μὴ ἦμεθ ἀκερμάτιστοι θαυμασταὶ τοῦ προοδευτικοῦ ρεύματος, ἀδιαφοροῦμεν μακαρίως πρὸς τὴν ἀπὸ 3 αἰῶνων κυριαρχήσαν μαθηματικὴν ἀλήθειαν, ὅπερ μόνον εἰς μὴ χριστιανούς ἀρμόζει. Αἰσημονοῦμεν, ὅτι ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐκρυθμὸς αὐτῆ κατάστασις, οἱ ἀπόγονοι ἡμῶν θὰ βλέπωσιν τὸν Ἰανουάριον θάλλουσαν τὴν ἀμπελον, θ' ἀναγράφωσι δὲ Ἰούλιον ὡς τὸν μῆνα τῶν χιόνων καὶ τῶν παγετῶν! Εἶναι ἄρα γε δεῖγμα φρονήσεως ν' ἀναμένωμεν ὅπως ὁ χρόνος διορθῶσιν αὐτόν; Εἴμεθα ἀτυχεῖς, τόσον ἀδιάφοροι διὰ τὰ κακῶς κειμένα, ὥστε δὲν μᾶς κάμουν εὐκόλως ἐντύπωσιν τοιούτων μικρὰ ζητήματα.

Τὸ ἐν γνῶσει σφάλειν, λέγουσιν οἱ φιλοσοφοῦντες ἀντίκειται πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν. Ὁ δὲ Κικέρων, δριμύτερος ἐν τῇ ἐκφράσει, εἶπεν: Ἡ ἀπάτη εἶναι ἀνθρώπινον ἢ ἐν ταύτῃ ὅμως ἐπιμονὴ εἶναι ἰδιον παρὰ

Ἐκτὸς περιεργίας σημειωτέον, ὅτι ὡς πρώτη τοῦ ἔτους εὐρακάτω διαφόρως ὄντω ἄλλοτε τὴν 1ην Μαρτίου, ἄλλοτε 25 Δερίου ἢ 1 Ἰανουαρίου κ.λ.π. Ἡ 1η Ἰανουαρίου ὡρίσθη ὡς τακτικὴ πρωτοχρονιά κατὰ τὸν XVI αἰῶνα.

φρῶνος. Μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ σχολιάσωμεν γινώσκας καὶ ἀποφθέγματα, κρίνωμεν καλὸν ὅπως, ἵνα ἐξαντλήσωμεν τὸ θέμα ἐρευνησώμεν πῶς δύναται κάλλιον νὰ ἐπελθῇ ἡ διόρθωσις, καθὼς δὲν τυγχάνει αὕτη ἀμοιρὸς συζητήσεως, ἐνδιατριβόντες ἐπὶ βραχὺ καὶ εἰς τὴν νομικὴν τοῦ ζητήματος ἐξέτασιν.

(Ἔπεται τὸ τέλος).

Δ. Ι. Κ.

ΠΕΡΙ ΜΥΘΗΡΙΑΣ

Ὅπως κατανοήσῃ τις καλῶς τὴν σημαντικότητά τοῦ ἐμπορίου τῶν ζῶντων μῶν παρὰ τὴν καταστάθῃ τῆς τοῦ λαοῦ τοῦ Λονδίνου, ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ ὅτι μεταξύ τῶν ἀγαπητῶν παρὰ τοῖς Ἀγγλοῖς τέρψεων, μετὰ τῆς ἵπποδρομίας καὶ ἀλεκτορομαχίας συγκαταριθμεῖται καὶ ἡ μυομαχία. Παράδοξον πρᾶγμα. Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πρωτεύουσὶ ἐκείνῃ γνωστότατά τινα δημόσια οἰκήματα, ὅπου καθ' ἑρσιμίας τινὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ὑπάρχει κονίστρα παρεσκευασμένη διὰ τὰς μάχας ταύτας, τὰς ἐλκυσσας πλῆθος θεατῶν. Ἄλλως τε πάντες προσκαλοῦνται νὰ συμμετάσχῃσι τοῦ θεάματος τῆς πάλης, καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν θερευτικῶν κυνῶν, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γυμνάσωσι καὶ διασκεδάσωσι τούτους προκαταβάλλοντες πρὸς τούτο τὴν τιμὴν δωδεκάδος ἢ ἡμισείας δωδεκάδος μῶν. Τοῦτο δὲ ἐκτείνει καὶ ζωπυροὶ τὴν παράστασιν. Τότε τίθενται καὶ στοιχήματα μεταξύ τῶν παρεστώτων καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν κυνῶν, καὶ ὑπάρχουσι κῦνες μὴ ἀποκτῶντες ὀλιγοτέρων φήμην εἰς τὴν ἀσκήσιν ταύτην, τῶν ἐν τοῖς ἵπποδρομίῳ Δέρβυ πρωτεύοντων εὐγενῶν ἵπων.

Ἄν οἱ ἀναγνώσται τῆς ἀξιολόγου «Φύσεως» θελήσωσι νὰ ἀκολουθήσωσιν ἡμᾶς, θέλωμεν τοὺς ὀδηγήσει εἰς τοῦ Jimmy Shaw, ἰδιοκτητοῦ ἐνὸς τῶν πρωτίτων καταστημάτων, τῶν φημιζομένων ἐν ταῖς μυομαχίαις. Εἰσερχόμεθα πρῶτον εἰς τίνα αἶθουσαν ὅπου πλῆθος ἀνθρώπων ἀνυπομῶνως περιμενόντων καὶ καθήμενων περὶ τραπεζῶν πίνουσι καὶ καπνίζουσι, μέχρις οὗ ἀνασπρῆθῇ τὸ παραπέτασμα τῆς σκηνῆς ἐν ἡ ὑπάρχει ἡ κονίστρα. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι κράμα ἀπασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων, καὶ εὐκόλως ἐννοεῖ τις, ὅτι δὲν ἦλθον ἐκεῖ διὰ νὰ πῶσιν μόνον καὶ νὰ καπνίσωσιν. Οἱ πλείστοι δ' ἔχουσι μετ' ἑαυτῶν καὶ τὸν ἀγαπητὸν αὐτῶν κῦνα, οὕτως ὥστε νομίζει τις, ὅτι εὐρίσκειται εἰς ἔκθεσιν κυνῶν. Ἐκ τούτων οἱ μὲν εἰσὶ κατακεκλιμένοι ὑπὸ τὴν τράπεζαν, οἱ δὲ κοιμῶνται εἰς τοὺς βραχιόνας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς βρέφῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς τροφῆς. Οἱ μικροὶ ἀγγλικοὶ terriers, μέλανες καὶ ὀργίλοι, λάυσιδετοι, σκώζουσι καὶ κινεῦνται, ὡς εἰ ὀσφραίνονται τοὺς ἐν τῷ γεινιάζοντι δωματίῳ μῦς, καὶ εἰσὶν ἀνυπόμονοι νὰ καταρῶνται τῆς μάχης, οἱ δὲ μᾶλλον ἐμπειροὶ τῶν τοιούτων θεαμάτων περιέρχονται τὰς τραπεζὰς καὶ ἐξετάζουσι τοὺς κῦνας, ψηλαφοῦντες τὰ μέλη αὐτῶν μήπως ὡπι τετραυσιμένα, καὶ ἀνοίγοντες τὰ χεῖλη των, ὡς ὁ ὀδοντοίατρος ἐξετάζων τὰς σιαγόνας. Συζητήσεων δὲ ἐγειρομένων περὶ τῶν προτερημάτων τῶν ζῶων τούτων, ὅ εἰς λέγει, ὅτι ὁ κύων αὐτοῦ εἶναι ἡ εἰκὼν αὐτῆ τοῦ Βίλλυ, τοῦ περιφήμου μυοκτόνου, οὕτινος ἡ προτομὴ εἶναι ἐξωγραφημένη ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς αἰθούσης, καὶ ὅστις ἐξετέλεσε τὸν θαυμάσιον ἄθλον νὰ φονεύσῃ πεντακοσίους μῦς εἰς διάστημα πέντε ἡμισυ λεπτῶν τῆς ὥρας.

Ἀνθρωπος τις καλούμενος Λογαρὸς εἰσερχεται τότε καὶ ἀναγγέλλει, ὅτι τὸ θέαμα ἀρχεῖται. ἀμέσως δὲ πάντες σπεύδουσιν ἐγειρόμενοι καὶ καταλείποντες τὰ παρακείμενα δωμάτια συνωθοῦνται εἰς τὴν μεγάλην αἶθουσαν, ἣς ἡ αὐλαία ἦρθῃ. Ἡ κονίστρα συνίσταται εἰς ἓνα μικρὸν κύκλον ἐξ ἐπιπέτου ποδῶν διαμέτρου, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ἵσταται ὁ Λογαρὸς μετὰ μεγάλων κλωθῶν μεστῶν μῶν, εἰς οὓς εἰσάγει τὴν χεῖρα ἵνα ἐξαγάγῃ τὰ θύματα, μηδὲλας φοβούμενος μὴ δηγῆθῃ, ἂν καὶ τὰ δῆγματα αὐτῶν εἶναι ἰσοβόλα. Μικρὸς κύων (terrier) συνειθισμένος εἰς τοιοῦτο εἶδος μάχας, κατέρχεται τῆς πάλ-

λης. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἐξάγονται τοῦ κλωθοῦ καὶ κατατίθενται εἰς τὴν κονίστραν, ἄλλοι μὲν τῶν μῶν τρέπονται εἰς φυγὰν, ἐλπίζοντες νὰ εὐρωσι διέξοδον εἰς τὰς γωνίας ὅπου συσσωρεύονται οἱ μὲν ἐπὶ τῶν δέ, ἕτεροι δὲ παλαίους πρὸς τοὺς ὀδόντας τοῦ κυνός, ὅστις καταδιώκει αὐτοὺς παροξυνόμενος ὑπὸ τῆς φωνῆς καὶ τῶν χειρονομιῶν τοῦ Λογαροῦ. Ἀλλὰ τὸ μέγεθος αὐτὸ τοῦ κινδύνου ἀποδίδει εἰς αὐτοὺς τὸ θάρρος, καὶ ἐστενοχωρημένοι, ἀνευ ἐλπίδος διαφυγῆς, μεταστρέφουσι καὶ ἀντιτάσσονται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, μὴ νικῶντος πάντοτε, ἀλλὰ φεύγοντος πολλάκις καὶ αὐτοῦ καὶ ὑλακτοῦντος μανιωδῶς καὶ ὀδυνηρῶς, ἀρπαζομένου ἀπὸ τοῦ ῥύγχους ὑφ' ἐνὸς μῦος δάκνοντος καὶ μὴ παραιτοῦντος αὐτόν, καὶ πολεμουμένου ὑπὸ τῶν ἄλλων. Περὶ τοὺς πεντήκοντα μῦς πολεμοῦσιν ἐνίοτε καθ' ἐνὸς κυνός καὶ ζῶηρά στοιχήματα τότε τίθενται μεταξύ τῶν παρευστώνων. Ἡ δὲ ῥήτρα εἶναι ἐνίοτε ἀπλῶς μία φιάλη λεμονάδας ἢ ἀλλὰ πολλάκις γίνεται σημαντικὴ καὶ ἡ σημαντικότης αὐξάνει καθ' ὅσον ἡ μάχη ἐπὶ μᾶλλον ἐξάπτεται, παρατινομένων ἐνίοτε τῶν δραματικῶν αὐτῆς περιπετειῶν.

Τὸ γυμνάσιον τοῦτο ἐξακολουθεῖ ἐν ὅσῳ προσέρχονται νέοι μαχηταί, ὁ δὲ Λογαρὸς, οὕτινος ὁ ἀπόλυτος οἰστρος προσελκεῖ τὸ ἐνδιαφέρον, παρατρύνει τοὺς διαστάζοντας νὰ ἐκθέσωσι τοὺς κῦνας αὐτῶν, διότι οἱ δεῖλοι ἢ μικροὶ γεγυμνασμένοι κῦνες κινδυνεύουσι νὰ νικηθῶσι αἰσχροῦς ὑπὸ τῶν μῶν, κινεῦντες τὸν γέλωτα τοῦ κοινῶ καὶ τὴν σύγχυσιν τοῦ κυρίου αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἡ ζέσις ἐλαττωθῇ ὁ κύριος τοῦ καταστήματος λύει τὴν συνεδρίασιν καὶ ἀναβάλλει εἰς ἄλλην ἡμέραν.

Πλὴν τῶν ἐστρινῶν τούτων μαχῶν ὑπάρχουσι καὶ τινες ἐρχόμενοι τὴν ἡμέραν ἵνα γυμνάσωσιν ἰδιαιτέρως καὶ καταστήσωσιν ἐμπειροπολέμους τοὺς κῦνας, ὅπως τιμηθῶσιν ὑπ' αὐτῶν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

Ὁ Jimmy Shaw ὑπολογίζει ἀπὸ 300 μέχρι 700 τοὺς ἐξοδοῦμενους καθ' ἑβδομάδα ὑπὸ τοῦ καταστήματος αὐτοῦ μῦς ἂν δὲ λάβωμεν τὸν μέσον ὄρον, 500, ἔχομεν 25,000 μῦς κατ' ἔτος. Ἐκ τούτου ἂς κρίνῃ ἕκαστος τὴν σημαντικότητά τοῦ ἐμπορίου τῶν ζῶων τούτων! Ἡ συνήθως τιμὴ τῶν μῶν εἶναι 3 πένναι (31 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου) ἕκαστος. Ὁ δὲ Jimmy Shaw, λέγει, ὅτι ἐπλήρωσαν εἰς αὐτὸν 35 δωδεκάδα μῶν, πρὸς 3 π. ἕκαστον. Ἐχεῖ λοιπὸν 2,000 ποντικούς ἐν ταύτῳ τρώγοντας ἓνα ὀλόκληρον σάκκον ἀλεύρου κριθίνου ἕκαστος, διότι ἂν δὲν τρέφονται καλῶς, τρέγονται ἀναμεταξύ των, καὶ τοιοῦτοτρόπως πολὺ ζημιοῦται ὁ κύριός των.

Ἀνθρωποὶ τινες παρακαλοῦσι πολλάκις αὐτὸν ὅπως τοὺς ἀπαλλάξῃ τῶν καταστρεπτικῶν τούτων ζῶων ὑπὲρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν πληθυσίων τοῦ Λονδίνου ἄρχων ἐδίδον 2 π. (20 ἑκατοστὰ) δι' ἕκαστον πτωμα μῦος φονευμένου ἐπὶ τοῦ κτήματος, ἀλλὰ τὴν σήμερον ἐπειδὴ οἱ μυοθηραὶ εὐκόλως εὐρίσκουσι τοιοῦτους ζῶντας ἐν τῇ πόλει, οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπιτρέπουσιν αὐτοῖς ἀπλῶς νὰ καθίωσι τὰς παγίδας ἐπὶ τοῦ κτήματος. Πολλοὶ μῦες ἐξάγονται ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Ἀστεῖος, ὅπου διατιπῶνται ἐν ἀφθονίᾳ. Οἱ ἐπιιδιδόμενοι εἰς καταστροφὴν αὐτῶν μισθοῦνται ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν ἀποθηκῶν καὶ πωλοῦντες δ' ἔτι τὴν λείαν κατορθοῦσι μεγάλη κέρδη, πρὸς τὴν εὐχαριστήσῃ, ἣν αἰσθάνονται κατὰ τὴν θύραν ταύτην.

Ἐπάρχουσι θεωρεῖται ἰγνηλατοῦντες τὰς ὑπογειοὺς σύριγγας πρὸς ἀνεύρεσιν ἀντικειμένων πάσης ἀξίας ἀπολεσθέντων ἐκεῖ. Ἐπάρχουσι καὶ θεωρεῖται ἐπιχειροῦντες τὰ αὐτὰ πρὸς ἀναζήτησιν μῶν. Μάλιστα δὲ ὑπὸ τὰ μακελλεῖα εὐρίσκουσι καλὴν λείαν, πολλάκις καὶ εἰκοσι καὶ τριάκοντα μῦς σεσωρευμένους καὶ ἀθηραγοῦντας. Δὲν ἔχουσι δὲ οὔτε κλωθούς, οὔτε παγίδας, διότι πάντα ταῦτα τὰ ἐγκαλεῖα εἶναι δύσχερηστα καὶ βαρέα ἄλλ' ἔχουσι σάκκους δι' ὧν, ριπτομένων ὡς τὰ ἀμφιβληστρον, περικαλύπτονται ἐπιτηδεῖως τοὺς μῦς, καὶ εἰς σάκκον ἄλλον ρίπτοντες, ἀπάγουσιν αὐτούς. Ἀλλὰ δὲν κερδαίνει τις πάντοτε ζωγρῶν οὕτω μῦς, διότι ἂν δὲν πωλῆσῃ εὐθὺς, ἀνάγκη νὰ θρέψῃ αὐτοὺς, καὶ τρώγουσι μετ'

ὀλίγον περισσότερον τῆς ἀξίας. Ἄλλως τε οἱ μῦς ἡλαττωθήσαν μεγάλως ἐν Λονδίῳ, ἀφ' οὗτο καταδιώκονται, οὔτω καὶ ἡ πώλησις τοῦ ἐμπορεύματος τούτου εἶναι εὐκόλος.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ἐν Λονδίῳ τὸν Ἰάκωβον Βλάκ τὸν μυοθηραν τῆς βασιλείας. Εἶναι ἀνὴρ γνωστός ὅσον τοῦλάχιστον καὶ τῶν Παρισίων ὁ Μαγγίνος. Διέρχεται τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτεύουσῆς ἐπὶ πλουσίας ἀμάξης, ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῆς ὁποίας εἰσὶν ἐξωγραφημένοι μῦες (ποντικοὶ) καὶ ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ὀχήματος πωλεῖ τὸ ἐμπόρευμα αὐτοῦ εἰς τὰς τριόδους, περιετοιχημένους ὑπὸ κλωθῶν περικυλιέντων ζῶντας ποντικούς, καὶ ὑπὸ δεμάτων μυοθηρῶν δηλητηρίου τοῦ ὁποίου δοκιμάζει ἐνάπιον πάντων τὰ κεραινοβόλα ἀποτελέσματα, προσκολλῶν ἐν καταπότιον εἰς τὰ χεῖλη ζῶντος μῦος, ὅστις ἐκπνέει αὐθωρεῖ. Ὁ Ἰάκωβος Βλάκ εἶναι ἀληθὴς μυοδαμάτης καὶ πᾶσαν τὴν φήμην ὀφείλει εἰς τὴν οἰκειότητα μετ' ἧς παίζει πρὸς τὰ ζῶα ταῦτα τὰ γνωστά διὰ τὴν ἀγρίαν αὐτῶν κακίαν. Κατὰ τὰς δημοσίους αὐτοῦ ἐκθέσεις, ὅπως ἐλυκῶσῃ περὶ ἑαυτὸν τὸ πλῆθος, βυθίζει τὴν χεῖρα εἰς τοὺς κλωθούς καὶ ἐρεθίζει ἀρόπως τοὺς ἐγκλεισμένους μῦς. Ἐπειτα ἐξάγει διαδοχικῶς δέκα ἢ δώδεκα, εἰσάγει εἰς τὸ ἴδιον ὑποχιτώνιον, ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ δέρματος, καὶ κρατεῖ αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπὶ τίνα λεπτά. Καὶ νομίζουσι μὲν τινες, ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα εἶναι ἐξημερωμένα, καὶ διὰ τοῦτο εἰσὶν ἰδιδικτικὰ τοιαύτης οἰκειότητος, ἀλλ' οἱ γνωρίζοντες τὸν Ἰάκωβον γινώσκουσι κάλλιστα, ὅτι οἱ μῦες αὐτοῦ εἶναι τόσον ἀγριοὶ ὡς οἱ διατιώμενοι εἰς τοὺς ὄχειτους τοῦ Λονδίνου.

Ὁ κ. Mayhew, εἰς τὰς περιεργίας αὐτοῦ περὶ τοῦ πτωχοῦ Λονδίνου μελέτας, διηγεῖται ἐπίσκεψιν τίνα γενομένην ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ οἶκον τοῦ Ἰακώβου Βλάκ, ἐν Βαττερσεῆ. Ἡ πύλη τῆς οἰκίας, ἣν κατοικεῖ, στέφεται ὑπὸ μεταλλίνης πλακῶς φεροῦσης μεγάλους γράμματα τὰς ἐξῆς λέξεις: «Ἰακώβος Βλάκ, μυοκτόνος τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος». Ἐπερὶ αὐτῆς, μετὰ τῶν ἀρχαίων γραμμάτων V. R. (Βικτωρία Βασίλισσα), κεῖται ἐγγεγραμμένη εἰκὼν λευκοῦ μῦος.

Ὁ Ἰάκωβος Βλάκ δὲν τρέφει εἰδικῶς μόνον μῦς, τὸ οἶκον αὐτοῦ εἶναι πλήρες κλωθῶν περιεχόντων κῦνας καὶ πτηνὰ παντὸς εἶδους, παρέχει δὲ καὶ ἰχθύς εἰς τὰ ἰχθυοτροφεία. Σχεδὸν καθ' ἑκάστην, ἀπὸ τῆς τετάρτης μέχρι τῆς ὀγδόης τῆς πρωίας, καταγίνεται εἰς ἀλίαν, καὶ οὐδέποτε ἐπανέρχεται ἀνευ ἀφθονοῦς λείας. Ἐπιδή δὲ οὔτε ἀγχιόστρα, οὔτε δίκτυα, οὔτε ἄλλο ἀλιευτικὸν ἐργαλεῖον παραλαμβάνει, οὐδεὶς γνωρίζει τίνα τρόπον μεταχειρίζεται ἐρωτώμενος περὶ τούτου, ἀποκρίνεται, ὅτι ἀγρεύει τοὺς ἰχθύς διὰ τῶν χειρῶν, τοῦθ' ὅπερ φύσει διεγείρει μεδιδάματα ἀπιστίας. Ἄλλ' αὐτὸ τοῦτο ἰσχυρίζεται καὶ τῷ κ. Mayhew, ἀπιστήσαντι τὸ κατ' ἀρχάς, ὡς πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ Βαττερσεῆ. Ἄλλ' ὁ Ἰακώβος Βλάκ ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῆς ἐχμευθίας ἀπεκάλυψεν αὐτῷ τὸν τρόπον, καὶ ὁ κ. Mayhew λέγει, ὅτι οὐ μόνον ἐπέσθη ἐντελῶς, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπορεῖ, πῶς δὲν ἐσκήφθησαν μέχρι τοῦδε οἱ ἄνθρωποι τοιαύτην ἀπλήν μέθοδον.

Ὁ Ἰάκωβος Βλάκ, γενόμενος κοινωνικός, διηγῆθη ὀλόκληρον τὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὸν κ. Mayhew, ἦτοι πῶς ἀνεπτύχθη ἡ κλίσις αὐτοῦ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐννεαετοῦς ἡλικίας, πῶς ἐπραξεν ἀνοήτως ἀνοίξας μέγα καφφενεῖον εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ ὁποίου ἴστατο ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, πλουσίως ἐνδεδυμένη ὡς κόρη τοῦ μυοδαμάτου πῶς ἤρχισεν νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν κυβέρνησιν καὶ ἀπῆλαυσε τὸ δίπλωμα τὸ ἐπιτρέπον αὐτῷ νὰ ὀνομάζηται μυοκτόνος τῆς βασιλείας: τέλος δὲ ὠμολόγησεν, ὅτι πολλάκις ἀγνοοῦσης τῆς γυναικὸς του, ἐφαγγε μῦς καὶ ὅτι ἡ σὰρξ αὐτῶν ἦτο ἡδεῖα καὶ σχεδὸν ἀβρὰ ὡς ἡ τῶν κουνιῶν.

Ὁ Ἰάκωβος Βλάκ δὲν εἶναι ὁ μόνος ἀλλόκοτος ἄνθρωπος τοῦ εἶδους τούτου, διότι ἔχομεν καὶ τὸν ἀφυλλοκτόνον τῆς Α. Μ. τῆς βασιλείας Βικτωρίας, περὶ οὗ θέλωμεν γράψαι προσεχῶς.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Μυοθηρῆς

ΕΡΩΣ ΠΑΡΑΚΑΙΡΟΣ

(Διήγημα πρώτου τύπου)

(συνέχεια)

Κατά συνέπεια η Άσπασια δεν ήδύνατο πλέον ν' αναβάλλη, και άμέσως, την έπαύριον μάχιστα, έπρεπε να εκτελέση την απόφασίν της, άλλως θα ήτο πλέον άργά.

Όπόταν δέ έφθασεν εις τό συμπέρασμα τουτο, πεισθείσα τέλος ότι άλλη διεξοδος τής θέσεώς της δεν υπήρχεν ή ό θάνατος, ησθάνθη ενδόμυχον τινα άνακούφισιν, εξ εκείνων αιτινών φυσικών επέρχονταν μόνον εκ των τολμηρών και άποτελεσματικών αποφάσεων. «Θ' άπίθνησκε, θα άπήρηγο του κόσμου των βασάνων και τ'ά πάντα θα έτελειώνον δι' αυτήν». Όπόταν όμως είδε τόν θάνατον πλησιάζοντα, και ησθάνθη την ψυχράν αυτού χείρα έφαπτομένην του ώμου της, ίνα ώθήση αυτήν προς την θάλασσαν, άνατριχιάσας και λιποψυχία την κατέλαθε σύσσωμον.

— Και τί; είπε καθ' έαυτήν, τό σώμά μου θα κυριεύση την ψυχήν μου; Α! ποτέ! ποτέ, τόν θάνατον δεν θα φοβηθώ!

Και άνεμνήσθη τής νεότητός της, κατέκρινεν ολοφύχως τόν Πέτρον, όν άπεκάλεσε δήμιόν της, και έλυπήθη από καρδιάς εκείνους οίτινες ειλικρινώς την ήγάπων και προς τούς όποιους θα κληροδοτήση την άπελπισίαν.

Τήν νύκτα διήλθεν έν φοβερά άγωνία, διελογίσθη προς στιγμήν την άφροσύνην ήν έμελλε να διαπράξη, άποθνήσκουσα τόσον νέα, έσκέφθη ότι εις τόν βίον παρουσιάζονται ενίοτε θαυμάσιαι τύχαι, και ότι πολλάκις εις τόν έγκαρτερουότα και έχοντα τάς δυνάμεις να ύπομένη και έλπίζη, έπιφυλάσσεται άμοιβα και ικανοποιήσας πολλάκις λαμπρά έν τινι δε παραφορά αυτής επήδησεν από τής κλίνης της και μετέβη προς την διαχωρίζουσαν από του δωματίου των γονέων της θύραν, ίνα κράξη την μητέρα της και έλθη εις βοήθειάν της, δια να τής εξομολογηθή τ'ά πάντα, και σκεφθώσιν από κοινού προς άνακάλυψιν μέσου τινός σωτηρίας. Αλλά μόλις ύψωσε την χείρα να κρούση, έσταμάτησεν αφηνιδίως, σκεφθείσα ότι σωτηρία ύπάρχε μόνον εις την μετά του Πέτρου σύζευξιν, δηλαδή εις την άθλιότητα, την ταπεινοφροσύνην, και τέλος τόν άποπνιγμόν του έρωτός της.

Ανεδίφισε τέλος καθ' όλην την νύκτα μίαν προς μίαν άπάσας τάς φάσεις του μέλλοντός της, την δέ πρωίαν εύρήθη έν τή αυτή σταθερότητι τής αποφάσεώς της, έν ή εύρίσκετο την προτεραιαν.

Ό,τι είχε κερδήσει, ήτο μόνον μία ήμέρα ζωής, διότι άν από τής προτεραιάς είχε αποφασίσει ν' άποθάνη και δεν τό εξετελέσεν ακόμη, δι' αυτήν ήτο μέν άγωνία φρικώδης, πλην είχε κερδίσει τόν χρόνον τής αναβολής.

— Τί κάθηναι ακόμη; πώς θα παρουσιασθώ εις τούς γονείς μου;

Ηγέρθη έν τω άμα, έφόρεσε τό φόρεμά της, έκαλύφθη την κεφαλήν διά λεπτού τινος ύφασματος και εζήληθε.

Πρός εκτέλεσιν τής τρομεράς και άπονενοημένης αποφάσεως, ήν έν τω νω αυτής ή Άσπασια είχε συλλάβει, άπρετίτο ού μόνον μέρος κατάλληλον και εύπρόσιτον διά τοιούτον σκοπόν, άλλα και έν ταύτῳ έρημον και μη συγχυζόμενον υπό των ανθρώπων. Προς τουτο δέ έσκέφθη, ότι ώφαιλε ν' άποφύγη τ'ά βλέμματα και την προσοχήν πάντων, να χωρήση άπαρτήρητος μέχρι του σημείου εκείνου, από του όποιου θα κατευρημνίζετο εις την θάλασσαν, και άφου ζήτηση συγγνώμην από τόν Θεόν διά τό άμάρτημά της, να ποιήση τό σημειον του σταυρού και παράδωξη έαυτήν εις τό πεπρωμένον.

Διά τουτο, μόλις εζήληθε περί τό λυκαυγές από τής οικίας της, έλαβεν έν τάχει την εκτός τής πόλεως συντομωτέρας άγουσαν οδόν, και διηυθύνθη προς τό μεσημερινόν μέρος αυτής, όπόθεν ή θάλασσα έφάνη έν όλη αυτής τή άγρία και μεγαλοπρεπέϊ ύψει. Ο θόρυβος των προς τάς κάτωθι άκτάς προσκρουομένων κυμάτων και ό ισχυρός θαλάσσιος ζέ-

φυρος προσέβαλον έν τῷ άμα αυτήν κατά πρόσωπον, και άνέπνευσεν έλευθέρας. Αναζωογονηθείσα δέ και άναλαβούσα δυνάμεις περιέφερον άμέσως τ'ά βλέμματα της τῆς κακίσεως όπως εκλέξη οδόν και θέσιν ανά τούς πρό αυτής βράχους. Παρετήρησε πρό αυτής μικράν άτραπόν φέρουσαν προς τά κάτω. Επροχώρησε και μετά δέκα λεπτών πορείαν εύρήθη πρό του έν τοίς βράχοις άγροτικού ναού του Άγιου Παύλου, όπου και έσταμάτησεν. Η θείσι τῆ έφάνη καταλληλοτάτη και ρωμαντικωτάτη. Ουδέμια άνθρωπινή ύπαρξις έφαινετο ούδαμου. Δεξιά και άριστερά βράχοι άπότομοι, όπισθεν ό ναός του Άγιου Παύλου και κάτωθι εις άπόστασιν τριακόσιων μέτρων περίπου ή θάλασσα, ό τάφος της.

Ούδαμου άλλοθι θα εύρισκε θέσιν καλλιτέραν. Γονυπετήσασα δέ πρό του ναού, και ζητήσασα συγχώρησιν των άμαρτημάτων της και έλεος διά τούς γονείς της.

«Ε! Κυρία! . . . τί θα κάμνεις αυτού; . . .»

ηγέρθη, αφήρησε τό κάλυμμα εκ τής κεφαλής της, έλυσε την ώραιαν μακράν κόμην της, και έπλησίασε τό πρό αυτής χάος ίνα πρώτον διά βλέμματος υπολογίση τό βάθος, ότε ισχυρά και βροντώδης φωνή ηκούσθη άνωθεν αυτής.

— «Ε! Κυρία! . . . τί θα κάμνεις αυτού; . . .»

Η Άσπασια έστράφη έντρομος, και παρά π'ασαν έλπίδα παρετήρησε στρατιώτην τινα σπυδοντα δι' αλμάτων προς αυτήν.

— Να με συγχωρήτε, Κυρία, τῆ λέγει ό σκοπός, διότι σ'ας έσταμάτησα, δεν χορατεύουν άπ' εκείνο τό μέρος, διότι εάν κάμνεις έν μόνον βήμα, είσθε χαμένη. Δεν γνωρίζω τί σκοπόν έχετε να κάμνεις εδώ, άλλα έχω καθήκον να σ'ας έμποδίσω να προχωρήσετε, και ακούσατέ με, είναι διά καλόν σας. Όσοι επροχώρησαν, δεν επέστρεψαν.

— «Ω! και τί είδον, Κύριε, και σ'ας ευχαριστώ. είχα ένα τ'άμα εις τόν Άγιον Παύλον και δι' αυτό ήλθον εδώ τόσον πρωί, και τόσον πολύ μου ήρεσεν ή θείσι αυτή, ώστε ήθέλησα να προχωρήσω να ίδω αυτήν την θάλασσαν καλλήτερον.

Και άφου και πάλιν τόν ηυχαιρίστησεν έκαλύφθη άμέσως

τό πρόσωπον και επέστρεψεν εις την οικίαν της, προσπαθήσασα να μη προδοθή ό σκοπός της.

Είσερχομένη εις την οικίαν της εύρε την μητέρα αυτής άνωπομότως άναμένουσαν.

- Διατί εζήληθες τόσον πρωί; τήν έρωτά.
- Ηθέλησα να κάμω μικρόν πρωϊόν περίπατον.
- Και ποῦ ύπήγες;
- Εκεί κάτω, προς τούς βράχους.
- Και δεν εκουράσθη;
- Απ' εναντίας, σε βεβαιώ, μητερ, ότι είμαι όλιγώτερον κουρασμένη ή ότε εζήληθον τής οικίας.
- Τότε, άφου δεν είσαι κουρασμένη, έρχεσαι μαζί μου, να ύπάγωμεν, άφου προγευματίσαμεν, εις τό Καψάλι;
- Έρχομαι, και μάχιστα άν θέλεις να μείνωμεν εκεί όλην την ήμέραν.
- Καλώς, πηγαίνομεν.

Μετά τό πρόγευμα συνώδευσεν τόν πατέρα και την μητέρα της εις Καψάλιον, όπου διέμειναν όλην την ήμέραν. Μετά την μεσημερία δέ μετέβησαν και οι τρεις προς την άκτήν, όπου εκάθισαν παρατηρούντες την θάλασσαν, και έμειναν εκεί μέχρι τής έσπέρας.

Η Άσπασια εκάθητο μεταξύ του πατρός της και τής μητρός της, ούτως ώστε να δύναται να κρατη τάς χείρας των. — Είπέ μοι, λέγει προς τόν πατέρα της, πώς πηγαίνου τ'ώρα αι ύποθέσεις σου;

Επειδή δέ ό κ. Κ. . . ηυχαιριτείτο να τῆ διδῆ σχετικώς λεπτομερείας, τῆ απήνητησεν, ότι αύται ήδη βαινουσι καλώς, ότι ελπίζει ή κατασκευή του λιμένος να μη άπαιτήση μεγάλα κεφάλαια, και ότι θα άποφασισθῆ προσχώς ή εκτέλεσις αυτού.

Η Άσπασια ήκουσεν χωρίς να τόν διακόπη, άλλ' από καιρού εις καιρόν του εσφιγγε την χείρα, ως σημεϊον επιδοκιμασίας και ευχαριστησεως, και ενταύτῳ έκλινε την κεφαλήν προς τά στήθη τής μητρός της.

Όπόταν ή δρόσος τής νυκτός ήρξατο να γίνεται αισθητή, ό κ. Κ. . . επρότεινε να αναχωρήσωσιν.

— Από τ'ώρα; απήνητησεν ή Άσπασια, εγώ θα ηυχαιριστούμην ή ώραία αυτή έσπέρα να μη έτελειώσι ποτέ.

— Ναί, άλλα κάμνει ψυχρος, επανέλαβεν ό κ. Κ. . . — Και ό καιρός εύκόλως μεταβάλλεται, προσέθηκεν ή κυρία Δέσπω.

— Τότε, ως φύγωμεν, απήνητησεν ή Άσπασια.

Μετά ήμίσειας ώρας πορείαν, καθ' ήν αύτη άπέτεινε εις τούς γονείς της διαφόρους έρωτήσεις, κρατούσα έν ταύτῳ αυτούς από των χειρών, άφίκοντο εις την οικίαν των.

Η Άσπασια μετά τό δείπνον άσπασθείσα αυτούς άπεσύρθη εις τό δωμάτιόν της.

— Καλήν νύκτα, τῆ λέγει ή μητηρ της.

Αλλά τινι τρόπῳ ήδύνατο να διατεθῆ, και ή καλή ή νύξ αύτη, ήν ή Άσπασια είχε ηδη διαθέσει εις την σύνταξιν τής τελευταίας προς τόν μνηστήρα αυτής επιστολής και εις την του θανάτου προετοιμασίαν;

Δι' όλης τής ήμέρας κατετρέχετο υπό τής θλιβεράς σκέψεως, άν έπρεπε να γράψη προς τόν Πέτρον, και τόν καταστήση κοινωνόν τής αποφάσεώς της. Τέλος άπεφάσισε να τῷ γράψη, άλλα χωρίς ν' αναβάλῃ ποσώς την εκτέλεσιν του σκοπού της.

Επι πολύ διέμεινε καθημένη πρό τής τραπέζης, την κεφαλήν καλύπτουσα διά των χειρών, μη κοιμωμένη, άλλα και μη κινουμένη όλοτελώς. Ότε δέ ήγειρε την κεφαλήν οι όφθαλμοί της είχαν κοιτανθῆ μέν, άλλα έφερον ψυχράν τινα λαμπρότητα, τ'ά δέ χείλη της έπαρουσίαζον μεγαλοπρεπές τι μειδίαιμα.

Πολλάκις έθεσε την γραφίδα εις τό μελανοδοχεϊον, χωρίς να τολμήσῃ ν' άρχίσῃ την επιστολήν της, επαναπέπτουσα έν ληθαργία, έν φ' ή μελάνη εζηραινετο επί τής γραφίδος.

Τέλος κλίναςα άποφασιστικώς τούς ώμους, εκυψε την κεφαλήν, και δι' έσπουσμένης κινήσεως ή χείρ της βεβαίως εκνεύετο επί του χάρτου. Έγραψε τ'ά εζής

«Δεν εγνωρίζεις ότι με' εφόνευσες, πλην συ μόνον τ'ώρα θα τό ημάθης, και διά τουτο σοι εφύλαξα επιτηδείως την πρωτην καυτήν φρικώδη άνακοίνωσιν. Συ πρωτος θα τό μάθης, αύριον τήν πρωίαν, ή τό έσπέρας, καθ' ήν ώραν δυνηθώ να ηδαιώγω τ'ά βλέμματα πάντων, και πριν ή λάβης την επιστολήν μου ταύτην, θα ριφθώ εις την πρό του ναού του Άγιου Παύλου θάλασσαν. Η θέσις είναι ώραιοτάτη, ύψηλοτάτη και ρωμαντικωτάτη, την είδον πολλάκις και είμαι ηβεβαία, ότι τό σχέδιόν μου θα επιτύχη έντελώς. Αφρον και άπονενοημένον σχέδιον, δεν είναι άληθές; πλην, ως σοι τό βείπον ηδη άπαξ και άνυσ πικρίας, είναι τό μόνον δι' έμέ νάντιφάρμακον.

» Συ δεν εκέπτεσο τουτο, ώστε μη λυπεισαιο, και μήν όδύρεσαι.

» Οι γονείς μου δεν πρέπει να γνωρίζωσι τ'ά πάντα, άλλα ημόνον να εκλάβωσι τόν θάνατόν μου ως πτώσιν. Η καρδιά μου ραγίζει και αιμοσταζει, διαλογίζομένη την θλιψίν ήν ηθα αισθανθώσιν όπόταν λεμβούχοι τινες κοίμωσαι τό σώμα ητης μονογονούς θυγατρός των άπνουσι και παραμειορφωμένον, και άποθίσωσι τουτο εκτάδην πρό των ποδών των. » Αλλ' άρκεί τουτο, και δεν επιθυμώ να κάμης τό ίδιον. » Όχι. Σε συγχωρώ από καρδιάς, δεν έπταίσεις συ, δεν εκκλημάτσεις, άλλ' εγώ, και εγώ θα πληρώσω τ'ά πάντα. » Μην εκπλήττεσαι άναγινώσκων την επιστολήν ταύτην, ουδέ να ύψώσης την χείρά σου προς τόν ουράνον, ουδέ να παρασυσθής εις δραματικές εκδηλώσεις. Ούχι, να κάμης ημόνον μίαν μικράν δέσην ύπερ έμού εις τόν Θεόν, και άμέσως να με λησμονήσης, και να εργασθής διά την οικογένειάν σου, ήτις έχει ανάγκην των χειρών σου και των δυνάμεών σου.

» Σκοπός τής παρουσίας μου δεν είναι μόνον να σοι αναγγειλώ τό γεγονός και να σε λυπήσω. Απ' εναντίας, δεν ηθα έπαρττον τουτο, και θα έπροτίμων να με έμίσαις διά ητην σιγήν μου, ή και να εξελάμβανεις και συ τόν θάνατόν μου, ως τυχαίαν πτώσιν, εάν ισωτέρος τις σκοπός δεν εκυκράρχει έμού κατά την κρίσιμον ταύτην ώραν.

» Έχω ανάγκην σου. Επιθυμώ, εάν τό σώμά μου εύρηθῃ, να ταφώ εδώ, έν Καψάλιῳ. Δεν επιθυμώ να με φέρον εις Αθήνας, άλλα να μένω πλησίον των γονέων μου, ηδώ όπου εύρον την ήσυχίαν των. Δεν θέλω επ' ουδενι κλόγη να γίνω πρόξενος ηδη εις τό γῆρας των να χάσουν ου,τι πολυχρόνιος προσπάθεια τοις παρίσχει τέλος. Ωστε ημόλις λάβης την παρούσάν μου αύριον, άφου τό ταχυδρομητεον αναχωρήσῃ μετά μίαν ώραν η δύο, να απεύσεις ένταύθα κατευπιγόντως, δι' οιασδήποτε θυσίας και μέσου και ως κ'αφορμήν να μεταχειρισθής, ότι ηρχεσο να με ζητήσης εις ηγάμον. Τουτο θα ήναι καλόν διά π'αν ένδεχομένον, και έν ητῆ άπελπισία αυτών οι γονείς μου θα παρηγορηθούσιν όπως ηδηποτε εκ τής παρουσίας σου. Αλλως τε, έχεις και διηκκαιομά τι να όμιλήσης εύπαρησιαστικώς και απαιτήσης τό σωμά μου, άφου είσαι ό μνηστήρ μου. Αυσοι θα έχουσιν ανάγκην τινός, όστις να τούς συμβουλεύη και όδηγή και εισσοι ό καταλληλοτέρος.

» Πτωχοί γονείς! τί επέπρωτο να απολαύσῃτε από τής ημονογονούς και ήγαπημένης θυγατρός! Η σκέψις αύτη μόνον μοι είναι σκληροτάτη τιμωρία!

» Αυτό επιθυμώ, αυτό μόνον ήθέλησα να σοι γράψω και σοι τό άπειτώ. Είναι ή μόνη μου επιθυμία και θέλησις. » Ελθέ, ελθέ ταχέως, Πέτρε.

» Λέγουσιν, ότι είναι κακόν διά μίαν άποθνήσκουσαν ψυχήν να μη ζήτηση συγγνώμην και να μη συγχώρηση τούς ηπροξενήσαντας αύτῆ κακόν. Μη νομίσης, φίλε μου, ότι άποθνήσκω διατηρούσα έν έμοι την έλαχιστην κατά σου κακίαν ην ήδεαν εκδικήσεως. Ούχι! ποτέ! Ω! πόσον γίνεται τις ηγροναϊφόρον πρό τής στιγμής του θανάτου του! Δεν έχεις ηιδείαν! Μόνον έαυτήν αίτιώμαι, και διά τουτο δεν συγχωρώ ηεμαυτήν!

» Υγιαίνε. Άσπασια»

» Εκείνη συνέχεια»

Η Χ Ω

Ο ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ο πρώτος ούτος του έτους μην έλαβε το όνομα από του θεού των αρχαίων Ιανού, όστις παρίστατο δι' αγάλματος τετραπόρου, και έσήμαινε τας τέσσαρας ώρας του έναυτου, και άλλοι μιν κατεσκευάζον αυτό να κρατῆ εἰς τὴν δεξιάν του χειρα κλειδίον, το όποιον εἶδῆλου, ότι άνοίγει τὴν θύραν του νέου έτους, άλλοι δὲ κατεσκευάζον αυτό να κρατῆ ἐπὶ τῆς χειρός του τὰ στοιχεῖα π ξ ε δηλοῦντα τὰς 365 ἡμέρας του έτους, και άλλοι κατεσκευάζον τὸ ἀγαλμα του Ιανου με δύο πρόσωπα, εἰς ὧν τὸ μὲν γηραιόν, δηλοῦν τὸ λῆξαν παλαιόν έτος, τὸ δὲ νεάζον, δηλοῦν τὸν ἤδη ἀρχόμενον έναυτόν. Ἡ μυθολογία ὅμως λέγει, ότι τὰ δύο πρόσωπα ταῦτα παριστάνουν τὸν Ιανὸν και τὸν Κρόνον, τὸν όποιον ὁ Ιανὸς παρέλαθε συμβασιλία. Τὴν όνομασίαν δὲ ἔδωκεν εἰς τὸν πρώτον τούτου του έτους μῆνα ὁ Ρωμαῖος βασιλεὺς Νουμάς.

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Ο Σιθηρικὸς χειμὼν, όστις καταμαστιζει τούς Παρισίους, προξενε καθ' ἐκάστην πολυάριθμα δυστυχήματα. Πέντε άνθρωποι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ έπαθον ἐκ του ψύχους καταπεσόντες ἐπὶ τῆς οδοῦ εἰς διαφόρους συνοικίας τῶν Παρισίων. Εἰς ὅμως τῶν θανάτων τούτων είναι αξιοσημείωτος διὰ τὸ δραματικὸν αὐτοῦ είδος. Ο Εὐγένιος Κλόβις, ἡλικίας 57 έτων, ὠδήγει τὸν γέροντα πατέρα του εἰς τὴν τελευταίαν αὐτοῦ κατοικίαν. Ἡ πένθιμος συνοδεία διηυδύνατο πρὸς τὸ κοιμητήριο και ὁ ταλαίπωρος Εὐγένιος Κλόβις ἐβάδιζεν ὀπισθεν του φερέτρου, ἔχων ἀποκεκαλυμμένη τὴν κεφαλὴν, μεθ' ὅλας τὰς συμβουλὰς τῶν φίλων του, οἵτινες ὑπεδείκνυον αὐτῷ τὸν φοβερόν κίνδυνον, εἰς ὃν ἐξετίθετο. Ἡ πένθιμος συνοδεία διήρχετο τὴν πλατείαν τῆς Μαίνης, ότε ὁ Εὐγένιος Κλόβις κατέπεσεν ἀφνης ἐπὶ τῆς οδοῦ. Ἐσπευσαν εἰς βοήθειάν του, ἀλλ' ἦτο ἤδη νεκρὸς κεραυνοβοληθεὶς ὑπὸ του ψύχους. Ο αἰφνιδίος θάνατός του ἐπελθὼν ὑπὸ τούτου δραματικᾶς περιστάσεως, ἐπροξένησε μιγίστην συγκίνησην.

Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Ἡ κατὰ σάρκα περιτομή του Σωτήρος ἐγένετο συμφώνως πρὸς τὸν τότε επικρατοῦντα νόμον διὰ δύο αἰτίας, πρώτον διὰ νὰ ἀποστομοθῶσιν οἱ αἰρετικοί, οἵτινες διέδιδον, ότι ὁ Κύριος δὲν ἀνέλαβε τὴν ἀληθινὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν, οἱοί ἦσαν ὁ Θεομάχος Μάνης και οἱ τούτου ὄπαδοὶ Μανηχαῖοι, και δεύτερον διὰ νὰ ἠουχάσωπιν οἱ Ἰουδαῖοι, οἵτινες κατηγοροῦν του Ἰησοῦ, ότι παραβαίνει τὸν νόμον. Ἐνεκα τούτου λοιπὸν ὀκτῶ ἡμέρας μετὰ τὴν γέννησιν του Σωτήρος ἐκομίσθη ὑπὸ τῆς Θεοτόκου εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, όπου περιετέμνοντο τὰ βρέφη, και ἐκεῖ περιετμήθη και ἔλαβε ὑπὸ του Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ τὸ όνομα Ἰησοῦς. Ἐκκλησιαστικοὶ μάλιστα τινὲς ἐκφέρουσι διαφόρους διηγήσεις περὶ του τί ἀπέγεινε τὸ ἀποκοπὴν ἐκεῖνο μέρος ἐκ τῆς σαρκὸς του Κυρίου ἦτοι ἡ ἀκροϋστία, και άλλοι μὲν λέγουσιν, ότι ἡ Θεοτόκος ἐφύλαξεν αὐτὸ ὡς ἱερὸν κειμήλιον, εἰς οὐ ὁ Κύριος ἀνάστας προσέλαβε πάλιν αὐτό, άλλοι δὲ διαφόρως ιστοροῦσιν, οἱ δὲ Καθολικὸὶ πιστεύουσιν, ότι ἡ ἀκροϋστία του Κυρίου σώζεται ἀκόμη και σήμερον εἰς τὴν Ρώμην ἐν τῷ ναῷ του ἁγίου Ἰωάννου του Λατερανοῦ.

ΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΤΙΚΟΥ

— Μπα! ἠξεύρομεν αὐτό.
— Ἀπατᾶσθε! Ἀφοῦ εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν ἔμαθον ἀκόμη νὰ τὸ ψήνουν, ὅπως εἰς τὴν Ἀγγλίαν. . . .
— Εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ τρώγουσιν ὤμῶν.
— Ἐχτε λάθος. Ἐἰς τὴν Ἀγγλίαν ἰδοὺ πὼς τὸ ψήνουν και διὰ τούτου είναι ἐξαιρετον πρᾶγμα. Λάθετε ἐν μπιφτέκ, θέσατε αὐτὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, τὴν ὅποιαν ὅμως πρότερον θερ-

μαίνετε, και ἀφήσατε νὰ τὸ λάβῃ ἡ πυρά σας, ἀποτελουμένη ἐκ ζωπρῶν ἀνημμένων ἀνθράκων, ἐπὶ τινὰ μόνον δευτερόλεπτα. Μετὰ τούτου ἐλαττώσατε τὴν πυρὰν και ἀφήσατε νὰ ψηθῇ, ὅχι ὅμως εἰς ἐν λεπτόν τῆς ὥρας, ὅπως πάντες νομίζομεν. Ἀλλὰ προσέξατε εἰς τούτο, μὴ ἀλατῖσητε τὸ μπιφτέκ ποσῶς, διότι τὸ ἄλλας ἀκριβῶς καταστρέφει αὐτό. Ὅστις ἐπιθυμῆ, δύναται νὰ θέσῃ, όταν τὸ τρώγῃ.

Πράξατε οὕτω και τότε μόνον θὰ ἔχητε μπιφτέκ, ὅπως τὸ τρώγουν ἐν Ἀγγλίᾳ, διότι οὕτω θὰ ἦναι ἐντελῶς ἐψημένον και ἐν τούτοις αἰμοσταγές, ἐπειδὴ τὸ ἄλλας τιθέμενον ἐν ὅσῳ ψήνεται ἀφαιρεῖ τὸν χυμὸν ἀπὸ του κρέατος και διαχέεται ἀνωφελῶς ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑΝΟΜΕΣ ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Εἰς ἔμπειρος ταχυδρομικὸς διανομεὺς ἔλεγε προχθὲς πρὸς τινὰ φίλον του, ἐνῶ ἔπινον ἐν τινὶ παντοπωλείῳ ἔνεκα του ψύχους.

« Ἡ ὑπανδρὸς γυνὴ ὁμοιάζει πρὸς ἐπιστολὴν ἐπιδοθεῖσαν ἰδιοχειρῶς.

« Ἡ ἀνῦπανδρὸς γυνὴ ὁμοιάζει πρὸς ἐπιστολὴν μὴ ἀποσταλείσαν ἐτι.

« Ἡ γερνοτοκρὴ ὁμοιάζει πρὸς ἐπιστολὴν λημονηθεῖσαν και μὴ ζητηθεῖσαν ἀπὸ του ταχυδρομείου.

« Ἡ ἐλευθέρων ἠθῶν γυνὴ ὁμοιάζει πρὸς ἐπιστολικὸν δελτάριον.

« Ἡ φρόνιμος γυνὴ ὁμοιάζει πρὸς ἐπιστολὴν ἐπὶ συστάσει.

« Ἡ ἀφρων γυνὴ πρὸς ταχυδρομικὸν δέμα.

« Ἡ πολὺλογος πρὸς ἐφημερίδα.
« Καὶ ἐγὼ πρὸς γραμματόσημον!
Ἐἶχε δίκαιον τὸ κρασί.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Εἰς σοφὸς γέρον ἐρωτηθεὶς, τί ὠφελεῖ τὸ νέον έτος εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀπάντησε:

Ἐχει δώδεκα ἐντολάς.
1ον Οἱ βασιλεῖς λυποῦνται διότι ἐλαττοῦται τὸ γόητρόν των.
2ον Οἱ ὑπουργοὶ ἀγάλλονται διότι στερεοῦται ἡ ἔξουσία των.
3ον Οἱ τιτλοῦχοι εὐχαριστοῦνται διότι πρόζονται.
4ον Οἱ ἔμποροι χαίρουσι διότι θησαυρίζουσι.
5ον Οἱ χειρόνακτες οὔτε χαίρουσι οὔτε λυποῦνται, διότι θὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἰδίαν ζωὴν.
6ον Οἱ ἱεοεὶς μειδίῶσι, διότι εἰσέρχονται εἰς τὰς ἑορτάς.
7ον Οἱ χαρτοπαῖκται τρίβουσι τὰς χεῖρας διότι τότε ἑορτάζουσι.

8ον Οἱ πτωχοὶ ἀναγεννῶνται με νέας ἐλπίδας.
9ον Οἱ παῖδες ἀρχίζουσι νὰ παίζωσι.
10ον Αἱ γυναῖκες ἀρχίζουσι νὰ χορεύωσι.
11ον Οἱ νέοι ἀποκτώσι δυνάμεις.
12ον Καὶ οἱ γέροντες ἀποθνήσκουσι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Κατὰ μέσον ὄρον ὁ μὲν μυελὸς του ἀνδρὸς ζυγίζει 3 1/2 λίτρας, ὁ δὲ τῆς γυναικὸς 2 λίτρας και 2/3.

Κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ὁ σφυγμὸς ἔχει 180 παλμούς καθ' ἑκάστον λεπτόν· κατὰ τὴν νεότητα 80, και κατὰ τὸ τέλος τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας, 60.

Ἡ μέση του αἵματος θερμότης είναι του μὲν ἀνθρώπου 92 βαθμῶν, του προβάτου 102 και τῆς νήσεως 107.

Τὸ αἷμα 42 ἀνθρώπων ἠδύνατο νὰ χορηγήσῃ ἱκανὸν σίδηρον, ὥστε νὰ σφυρηλατήσῃ τις εἰς αὐτοῦ τὴν ὕνιν ἀρότρου 24 λιτρῶν βάρους.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Ἡ διάρκειά τῆς ζωῆς του ἐλέφαντος είναι 200, 300 και ἐνίοτε 400 ἐτῶν.

Νομίζεται, ότι ἡ ἀγρία νῆσσα διατρέχει ἐν μιᾷ ὥρᾳ διάστημα 30 λευγῶν. Ἡ πῆσις τῆς χελιδόνος είναι ἐτι ταχύτερα· ἡ δὲ τῶν μυῶν παρούσας τὰς ταχύτητα 60 λευγῶν εἰς μιαν ὥραν.

Ἡ γομότης τῶν ἐντάμων και τῶν ἔχθῶν είναι μεγάλη. Οὕτω: Μία βασίλισσα μελισσῶν δύναται νὰ γεννήσῃ καθ' ἑκάστην ἐπὶ δύο μῆνας 200 ὄζ, ἅτινα ἐκκολάπτονται ἐν διαστήματι 3 ἡμερῶν.

Μία μόνη μυῖα ἐκ του εἶδους τῶν εἰς τὰς οἰκίας ἀπαντομένων γεννᾷ εἰς μιαν ἐποχὴν, 20,000,000 ὄζ.

Μία φωλιὰ σφηκῶν περιέχει κατὰ τὸ σῦνηθε 15 ἔως 16 χιλ. κελλίαν.

Ἐκάστη λίτρα πρινοκοκκίου περιέχει 70,000 ἐντόμων, ἐπειδὴ δὲ καθ' ἑκάστον έτος εἰσάγονται ἐν Εὐρώπῃ 600 ἔως 700,000 λίτρων πρινοκοκκίου, εἰσάγονται ἐπομένως 42 ἔως 49,000,000,000 ἐντόμων.

Ο κυπρίνος, ἡ πέγκη γεννῶσι 50 ἔως 200,000 ὄζ· ἡ ἀρίγγα 20 ἔως 30,000, τὸ σκομβρίον 400 ἔως 500,000· ὁ καλλιάριας 2 ἔως 3,000,000, ὁ δὲ σολομάς γεννᾷ καθ' ἑκάστον έτος 8 ἔως 10,000,000 ὄζ.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΤΙΤΛΩΝ

Ἐν τινὶ συναναστροφῇ, εὐγενὴς τις Κυρία, ἀνῆκουσα κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῆς φαινόμενὸν εἰς τὴν λεγομένην λεπτήν και ἀριστοκρατικὴν τάξιν, ὠμίλει πολὺ και ζωπρῶς, ποιούσα ἐν ταῦτῳ μεγάλην χρῆσιν τῶν τίτλων.

Αἱ φράσεις ὡς: ὁ Κύριος πατήρ τῆς Κυρίας Ἐλένης, εἰπὲν εἰς τὴν Κυρίαν μητέρα του Κυρίου Πέτρου, τὰ εἶπη εἰς τὸν Κύριον ἀδελφόν της, δὲν ἔλειπον σχεδὸν ἐξ ἐκάστης ἐκφράσεως της. Ὅτε πονηρὸς τις ζωπρὸς και νευρικὸς νεανίσκος μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ πλέον αὐτὴν:

— Εἶπα τῇ λέγει, εἰς τὸν κύριον ὑπῆρέτην μου, νὰ εἶπῃ εἰς τὸν κύριον ἀμασηλάτην μου νὰ συζεύξῃ τούς κυρίους ἱπποῦς μου εἰς τὴν κυρίαν ἀμαξαν μου, και νὰ τεθῇ εἰς τὰς κυρίας διαταγὰς σας.

Εἰς νεοπαύτους

Ο κ. Β... ἀποκτήσας προσφάτως μεγάλην περιουσίαν συνεπεία τυχηρῶν ἐπισηοδίων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, ἀπέπεψε τὴν γρατὰν ὑπῆρέτην του, και παρέλαβε χάριν ἐπιδείξως ἐνα θυρωρὸν, ἐνα θαλαμηπόλον και μιαν μάγειρον, τούς ὅποιους ἐσυνειθίξε ν' ἀποκαλῆ φίλους του. Ἡμέραν τινα ὁ ἐξῆς φιλικρὸς διάλογος συνήφθη μετὰ του κ. Β... και τῶν τριῶν φίλων του, διὰ μέσου τῆς ὀπῆς του κλειθροῦ τῆς διαχωρίζουσης θύρας του δωματίου ἀπὸ του ἀντιθαλάμου:

- Εἶσαι ἔξω, Πέτρε;
— Μάλιστα, Κύριε.
— Τί κάμνεις;
— Τίποτε Κύριε.
— Καὶ σὺ Ἰωάννη, εἶσαι ἔξω;
— Μάλιστα Κύριε.
— Τί κάμνεις;
— Βοηθᾷ τὸν Πέτρον, Κύριε.
— Καλὰ, ἀμ' ἡ Μαρία;
— Ἐδῶ εἶμαι ἀφέντη.
— Καὶ τί κάμνεις;
— Τούς βοηθᾷ.
— Καλὰ, ἀμὰ τελειώσατε νὰ μοῦ ἐτοιμάσατε τὰ ρούχα μου νὰ ἐξέλθω.
— Καλὰ Κύριε....

ΑΚΡΟΝ ΑΩΤΟΝ ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑΣ

Εἰς φιλάργυρος, ὁ ἱατρὸς Ζόφνης, όστις ἐν ὅσῳ ἐζῆ οὐδέποτε εἶδε ὄθολον εἰς οὐδένα, οὐδὲ εἰς τούς συγγενεις αὐτοῦ, ἐπιθυμῶν δὲ και μετὰ θάνατον νὰ μὴ ἐλαττωθῇ ἡ περιουσία του ὑπὸ τῶν νομίμων κληρονόμων αὐτοῦ, ἀρῆκε τὴν ἀκόλουθον παρὰδοξον διαθήκην.

« Ἡ περιουσία μου συνισταμένη ἐκ 200,000 φρ. θὰ μένη

ἀνέπαφος ἐπὶ ἐνα αἰῶνα, μηδενὸς κληρονόμου ἔχοντος δικαίωμα νὰ ἐγγίσῃ ταύτην πρότερον. Οἱ δὲ τόκοι και τὰ κέπιτόκια αὐτῶν θὰ ἐξακολουθῶσι μένοντα ἀνέπαφα, καθ' ὄλον τὸ χρονικὸν τούτο διάστημα, μετὰ τὴν λῆξιν του ὀποίου πάντα τὰ ἐνήλικα ἀρρενα και θήλια μέλη τῆς οἰκογενείας Ζόφνη θὰ νέμονται μόνον τούς τόκους καθ' ἑκάστον έτος».

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΜΕΘΥΣΟΥ

Εἰς μέθυσος ἐρωτηθεὶς τί ἐστὶ φιλοσοφία, ἀπεκρίθη.
« Ὅταν παλαιώσῃ τὸ ἐνδυμά σου, γύρισέ το.
« Ὅ παλαιὸς φίλος είναι καλῆτερος του νέου.
« Ἡ πείρα είναι τρόπαιον ἀποτελούμενον ἐξ ὄλων τῶν ὄπλων τὰ ὅποια μὰς ἐπλήγησαν.
« Ἡ ἀγαπῶσα καρδιά και ὁ φιλόποτης, ὁμοιάζουσι πρὸς τούς ἐπαίτας διότι ἀμφότεροι ζῶμεν ἀφ' ὅτι μὰς προσφέρουσι.

Δύο κύριοι, ἐξ ὧν ὁ εἰς χῆρος και ὁ ἕτερος οὐ, διέρχονται πρὸ τίνος παρθηναγωγείου, ὁπότεν ἀκούονται θόρυβος πολλὸς και βιαβουλωνία λογομαχιῶν.

— Πῶς σοῦ φαίνεται, Ἀγνησίας αὐτὸ τὸ κακὸ, ἐρωτᾷ ὁ χῆρος τὸν φίλον του.

— Νά, ὡς νὰ εὐρίσκόμην εἰς κανένα παζάρι ὄπου πωλοῦνται γλάσσαι ζωνταναί.

— Καὶ εἰς ἐμέ, μοὶ φαίνεται, ότι εὐρίσκομαι εἰς κόλασιν ὄπου ἀντὶ φλογῶν καίουσιν αἱ φωναί.

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΜΑΓΙΚΗ ΠΤΩΙΑ

Θάλετε νὰ ἔχητε τὴν ἀπάντησιν προβλήματός σας τινος διὰ του χρησμοῦ;

Γράψατε ἐρωτήσεις τινὰς ἐπὶ λευκῶν τεμαχιῶν χάρτου, διὰ τῆς συνήθους μελάνης, ἢ μᾶλλον παρακαλέσατε τούς φίλους σας και τὰς φίλας σας ἐν τινὶ συναναστροφῇ νὰ σὰς γράψωσι τοιαύτας. Αἱ ἐρωτήσεις αὐταὶ δέον νὰ γράφονται ἐπὶ τοῦ ἀνω μέρους του χάρτου· σεις δὲ πρότερον ἢ και μετὰ τούτο, χωρὶς ἰννοσίαι νὰ σὰς παρατηρήσῃ οὐδεὶς, γράφετε πρὸς τὸ κάτω μέρος του χάρτου ἀπαντήσεις ἀστείας ἢ και διλημματικᾶς, ἀναλόγως τῆς εὐφίας σας, διὰ χυμοῦ λεμονίου ἢ κρομμίου, αἵτινες φυσικῶς δὲν φαίνονται. Μετὰ ταῦτα θέσατε τὰ τεμάχια ταῦτα του χάρτου ἐντὸς κυτίου οὕτως ἢ βάσις νὰ ἦναι μεταλλικὴ και θερμασμένη προηγουμένως, ἢ τὴν θερμαίνετε ἐπὶ τινος κρηπηγίου προφέροντες συνάμα λέξεις τινὰς διαβολικᾶς, και μετὰ τινὰ δευτερόλεπτα σχετικῶς πρὸς τὴν ἀναπτυχθεῖσαν θερμότητα, ἀποσύρετε τούς χάρτας ἀπὸ του κυτίου, και αἱ ἀπαντήσεις σας θὰ ὦσιν ἐντελῶς ὁραταί, πρὸς ἐκπληξιν πάντων.

Δύνασθε νὰ μεταχειρισθῆτε και διπλᾷ τεμάχια χάρτου, ἢ τοι ἐν διὰ τὴν ἐρώτησιν, και ἐν διὰ τὴν ἀπάντησιν, ἐν οἷς ἔχετε γράψῃ προηγουμένως ταύτην, τὰ ὅποια συνορμολογεῖτε ἐν τῷ κυτίῳ ἢ ἀν αἱ ἐρωτήσεις ὦσιν δύσκολοι και ἐπιθυμῆτε νὰ δίδονται σαφεῖς ἀπαντήσεις, ἀφοῦ ἐκείναι γραφῶσι, ἀποσύρεσθε πρὸς στιγμὴν και γράφετε ἐπὶ τῶν διπλῶν τεμαχιῶν χάρτου τὰς ἀπαντήσεις σας κτλ.

ΦΑΝΤΑΣΙΑΙ

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ἡ ψυχὴ γυναικὸς ἀγνὴς είναι αὐρα πλήρης μύρων μεθυστικῶν, είναι φύσημα βαλσαμωμένον ἀπὸ ἀνθη· οὐδὲν ἀπαντᾷ τις ἐξαισιώτερον εἰς τούς ἀέρας ὄπου πλανῶνται τὰ νέφη, εἰς τὴν γῆν ὄπου ἀπλοῦνται αἱ πράσιναι σκιαί. Συγκρινόμενα πρὸς τὴν καλλονὴν τῶν νεανίδων, πρὸς τὴν ἡδονὴν ἢ αἰσθάνεται τις θαυμάζων αὐτάς, τὰ βόδα και τὰ κρήνα, και

ὅταν ἀκόμη λάμπουσιν ὑπὸ μίαν διαυγῆ πρωίαν τοῦ Μαΐου, ὑπὸ πέπλον δρόσου ἐν μέσῳ τῆς χλόης, φαίνονται ἀχρωμάτιστα· ἡ μελωδία τῶν πτηνῶν φαίνεται ἄνευ ἀρμονίας· εἰς τὴν θέαν μόνον αὐτῶν αἱ ζωηραὶ ἰδέαι ἀφίπτανται, πᾶσα λύπη πραύνεται, ἅμα οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν φωτίζονται καὶ τοξεύουσι τὰ βέλη τῶν ἐπὶ τῆς εὐρώστου γῆς, ἥτις καλεῖται καρδίαι ἀνδρός.

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Ὁ ἄγγελος τῆς τελευταίας στιγμῆς, τὸν ὅποιον θάνατον καλοῦμεν, εἶναι ὁ προσφιλέστερος πάντων τῶν ἀγγέλων. Ἐξελέχθη ἵνα δέχεται τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου καθ' ἣν στιγμήν οὗτος θέλει παύσει τοῦ ζῆν, μεταφέρων αὐτὴν ἠδέως ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ ἡμῶν κόλπου εἰς τὴν ἐγαθοεργὸν θερμότητα τοῦ παραδείσου. Ὁ ἄγγελος τῆς πρώτης στιγμῆς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀδελφὸς τοῦ ἀγγέλου τούτου. Οἱ δίδυμοι οὗτοι ἄγγελοι ἐναποθέτουσι δύο φιλήματα ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ ἀνθρώπου, ὁ μὲν ἵνα ἀποξηράνη τὰ δάκρυά του ὅταν ἀρχῆται τοῦ ζῆν, ὁ δὲ ἵνα εἰσέλθῃ μαιδιῶν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, ἀφ' οὗ κλαίων εἰσῆλθεν εἰς ταύτην. Μ.

ΟΛΙΓΑΙ ΣΚΕΥΕΙΣ

Οἱ ἄνθρωποι μὴ δυνηθέντες νὰ φέρωσι θεραπείαν κατὰ τοῦ θανάτου, τῆς πείνης καὶ τῆς ἀμαθείας, ἀπεράσισαν νὰ μὴ σκέπτονται διόλου περὶ αὐτῶν καὶ οὕτω ζῶσιν εὐδαίμονες.

×

Δύο πράγματα ὅπως ἀντίθετα μᾶς προκαταλαμβάνουσιν ἐξ Ἰσου: ἡ συνήθεια καὶ ὁ ρεωτερισμός.

×

Ὁ θάνατος εἶναι πικρότερος τῶν συμφορῶν μας.

×

Ἡ φιλοδοξία ριζοῦται εὐκολώτερον εἰς τοὺς μικροὺς ἢ εἰς τοὺς μεγάλους, καθὼς τὸ πῦρ ἀνάπτει ταχύτερον εἰς τὰς καλύβας ἢ εἰς τὰ ἀνάκτορα.

×

Ἡ ἀπάτη βεβαίως δὲν εἶναι μεγάλη ἐπιτηδειότης.

×

Ἡ ὀρθοπροσύνη εἶναι ἡ ἰδιότης ἀνήκουσα εἰς τὸν χαρακτῆρα περισσότερο τοῦ πνεύματος.

×

Ἡ ὑπόληψις εἶναι τὸ ἄρτυμα, δι' οὗ κατατρώγει τις τὴν ὑπαρξίν του.

×

Θέλετε νὰ λέγωσι καλὰ περὶ ὑμῶν; Μὴ λέγετε τίποτε διὰ κανένα.

×

Ἐπιπλήττομεν τοὺς δυστυχεῖς, ὅπως μὴ τοὺς ἐλεήσωμεν.

×

Ἡ φιλαυτία εἶναι ἡ μεγαλητέρα ὄλων τῶν κολάκων.

Μωυσῆς.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

76. Αἶνεγμα.

Ἠράγμά τι ἀπαραίτητον εἰς τὴν ζωὴν σου εἶμαι,
Καὶ ἄχρουν, γλίε, ὡς θὰ δῆς, ἐνώπιόν σου κεῖμαι.
Ἄρεν ἐμοῦ δὲν δύναται οὐδὲν θρητόν νὰ κάμη,
Καὶ ἅμα λείψω παρευθὸς αὐτὸ θὲ ν' ἀποθάγη.
Δὲν εἶναι δύσκολος θαρρῶ ἢ λύσις μου βεβαίως,
Ὁλιγὴ βάλει προσοχὴν καὶ θὰ μ' εὐρῆς ταχέως.

77. Αἶνεγμα.

Ὅρος εἶμαι διάσημον ἐν ἱεροῖς βιβλίοις,
Γνωστὸν καὶ περιπατητὸν προφήταις καὶ ἀγίοις.
Εἰς τρία ἂν διαιρεθῶ ὅτὸ πρῶτον μέρος μόνον,
Ὅρομα βλέπεις ἐθνητῶν παρελθόντων χρόνων.
Τὰ δὲ λοιπὰ ἐκφράζουσι τὸ ὄρομα Κυκλάδος,
Κεϊμένης πρὸς τὰ νότια τοῦ κράτους τῆς Ἑλλάδος.

78. Πρὸς συμπλήρωσιν.

Ε.Ι.Σ.ΟΥ—Ο.Ι.Α.Ε—Σ.Ο.Ω—ΕΙ.ΑΙ—ΣΟ.—Ι.Α—Χ—Σ.Α.
ΟΗ.—Ο—Υ..Ε.Ο.—Α.ΑΙΩ.

79. Συλλαβογράφος.

Κ—λῆ—ὄναρ—γ—π—ἀράπω—τ—αί.

Δ. Φ. Β.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 37 φύλλῳ αἰνεγμάτων.

67. ΑΙΝΙΓΜΑ

Χεῶν — Χ — ἶον

Ἐλυσεν αὐτὸ ὁ ἐκ Κορώνης κ. Σ. Μπούκας.

68. ΑΙΝΙΓΜΑ

Φῶς — ὦς

Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ ἐκ Σύρου κ. Ἐμμ. Κατσιβελάκης, ὁ ἐκ Κορώνης κ. Σ. Μπούκας, ὁ ἐκ Τυρνάβου κ. Χρ. Καράμπες, ὁ ἐκ Πατρῶν κ. Στ. Λύτρος, καὶ ὁ ἐξ Ἀλαγονίας Γ' Α. Βασιλάκης.

69. ΑΙΝΙΓΜΑ

Χρόνος — ὄνος

Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ ἐκ Κορώνης κ. Σ. Μπούκας, ὁ ἐκ Τυρνάβου κ. Χρ. Καράμπες, ὁ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Ν. Κουντούρης, ὁ ἐκ Πατρῶν κ. Στ. Λύτρος.

70. ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΝ

Τὰς ἐπαναστάσεις γεννώσιν αἱ παραφοραὲ τῆς προόδου.

71. ΣΥΛΛΑΒΟΓΡΑΦΟΣ

Ὁ ἔρωσ εἶναι τῶν ἀέργων ἐνασχόλησις.

Ἐλυσεν αὐτὸ ὁ ἐκ Κορώνης κ. Σ. Μπούκας, καὶ ὁ ἐξ Ἀλαγονίας Γ' Α. Βασιλάκης.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Η. Α. Ἐν ταῦθα. Τὸ ὑποδειχθὲν πρόσωπον δὲν ὑπάρχει σπουδάστου. — Φ. Α. Ἀλεξάνδρεια ν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη καὶ παρεδώκαμεν ἀποδείξιν κομιστῆ ταύτης. Σὰς εὐχαριστοῦμεν.—Σ. Π. Σμύρνη ν. Συνεστημένη ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν πολὺ.—Γ.Κ. Σπάρτη ν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις στέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ.—Ε. Κ. Ρέθυμνον. Νέος συνδρομητὴς ἐνεγράφη καὶ ἀπεστάλη σειρά. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Γράφομεν—Α.Π. Μαγνησία. Νέος συνδρομητὴς ἐνεγράφη, εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἐγράφημεν ὑμῖν.—Δ. Γ. Κυπαρισσία ν. Ἐμετέρα συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Α. Γ. Βουκουρέστιον. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐμενεῖς χρεῖσας σας. Ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους θὰ ἴδητε νέας ἐπιβελτιώσεις. Φύλλα ἴσως ἀπεστάλησιν. Σὰς γράφομεν.—Π. Θ. Λευκωσία ν. Ζητούμενον φύλλον σας ἀπεστάλη.—Ζ. Κ. Καβάλλαν. Ἐμετέρα ἐπιστολὴ ἐλήφθη, καὶ σας εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ καλὰς διαθέσεις σας. Ἀναμένομεν ἐνεργείας σας.—Θ. Ζ. Τρίκαλα. Ἀπορεῖται τῆ ἀληθείᾳ. Ἐν τοῦτοις ὁμοῖς ἔχετε δίκαιον καὶ σας ἐπιστρέφομεν ἀποδείξιν. Θὰ ἐγένετο παρεξήγησις.—Ι. Π. Ἐρηρὸς. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ζητούμενα φύλλα ἀπεστάλησαν.—Δ. Κ. Δ. Σύρον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἀποδείξις σας στέλλεται ὑμῖν σὺν παρόντι φύλλῳ.—Ι. Κ. Πάτρας. Διεσθονεῖς σας διωρθώθη.